Dosarul nr.3-826/2022
2-22044312-12-3-31032022-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

09 aprilie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Cucoș Valentin reprezentat de avocatul Adrian Istrati împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului conform prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Cucoș Valentin reprezentat de avocatul Adrian Istrati s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției (în continuare IGP), Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului conform prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat faptul că prin ordinul şefului IGP***** din 04.06.2021 „Cu privire la procedurile de personal în privinţa angajaţilor Inspectoratului General al Poliţiei şi subdiviziunilor acestuia”, raportul de serviciu al reclamantului comisarului-şef

Cucoş Valentin Efim a fost prelungit până la 01.02.2022 în temeiul art. 38 alin. (4) al Legii *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI.

Prin urmare, potrivit Legii 288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, anual reclamantul depunea rapoarte pentru prelungirea raporturilor de serviciu cu Inspectoratul General al Politiei, care anterior au fost acceptate, cu prelungirea raporturilor de serviciu pe un termen de un an.

Invocă că la data de 12.01.2022, reclamantul Cucoş Valentin Efim a înregistrat în cadrul Direcţiei managementul documentelor a IGP cererea înregistrată sub numărul *****, prin care a solicitat prelungirea raportului de serviciu conform art. 38 alin. (4) al Legii *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI.

Prin ordinul şefului Inspectoratului General de Politie a MAI comisar principal Iurie Podarilov nr. ***** din 28.01.2022 în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepţiile stabilite de prezenta lege), lit. d) (după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu) şi alin. (3) din Legea *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne s-a dispus încetarea raportului de serviciu al comisarului-şef Cucoş Valentin Efim, şef sector al Sectorului de Poliţie nr. 2 (str. Trandafirilor 13) al Inspectoratului de Poliţie Botanica al Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a IGP, cu achitarea compensaţiei băneşti pentru concediile de odihnă anuale neutilizate şi a indemnizaţiei unice în conformitate cu art. 49 alin. (4) din Legea *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, de la 01 februarie 2022.

Declară că fiind în dezacord cu ordinul şefului Inspectoratului General de Politie a MAI comisar principal Iurie Podarilov nr. ***** din 28.01.2022, reclamantul Cucoş Valentin l-a contestat cu o cerere prealabilă la data de 24.02.2022.

Prin răspunsul Inspectoratului General de Poliţie a MAI ***** din 03.03.2022 reclamantul Cucoş Valentin a fost informat că: „Solicitările din cererea prealabilă nu pot fi satisfăcute, ordinul prenotat rămâne a fi unul legal, complex, argumentat de jure, corespunde rigorilor şi prevederilor în vigoare.

În temeiul art. 167 alin. (2) Cod Administrativ, cererea prealabilă se respinge ca fiind neîntemeiată, iar Dosarul administrativ şi restul actelor acumulate la caz, se transmit către Ministerul Afacerilor Interne, în acest sens, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă aparţine autorităţii publice ierarhic superioare.”

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022 cererea prealabilă înaintată de reclamantul Cucoş Valentin a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cu ordinul şefului Inspectoratului General de Poliţie a MAI, comisar principal Iurie Podarilov nr. ***** din 28.01.2022, răspunsul Inspectoratului General de Poliţie a MAI ***** din 03.03.2022 şi răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022 partea reclamantă nu este de acord, le consideră neîntemeiate, nemotivate, contrare legii şi pasibile anulării din următoarele motive:

Conform prevederilor art. 38 alin. (1) lit. c) al Legii *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii: după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepţiile stabilite de prezenta lege.

Potrivit prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI în cazul acumulării premiselor ce determină aplicarea prevederilor alin. (1) lit. c), raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate fi prelungit prin acordul comun al părţilor pe o perioadă determinată. în cazul stabilirii pensiei funcţionarului de către Ministerul Afacerilor Interne, raportul de serviciu al acestuia poate fi prelunsit pe o perioadă determinată ce nu va depăşi 5 ani, calculaţi cumulativ din data reîncadrării ulterioare stabilirii pensiei.

La caz prin ordinul Inspectoratului General al Poliţiei al MAI nr. 703 ef din 18.12.2019 a fost ordonată asigurarea interimatului funcţiei de şef al Inspectoratului de Poliţie Botanica al Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a IGP al MAI de către comisarul-şef Cucoş Valentin Efim, ofiţer superior de investigaţii al secţiei combatere a infracţiunilor grave şi criminalităţii organizate a Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a IGP al MAI, cu atribuirea treptei VI, clasei 99 şi coeficientului 7,76 de salarizare, precum şi cuantumul salariului de bază stabilit în mărime de 12 420 lei.

Relevă că în astfel de circumstanţe la data de 01.02.2022 nu a expirat termenul de cinci ani prevăzut de legiuitor care permite prelungirea raportului de serviciu pe o perioadă determinată cu funcţionarul public cu statut special. Prin urmare, nu există impedimente pentru prelungirea pe o perioada determinată a raporturilor de serviciu.

Mai mult ca atât potrivit prevederilor art. 43 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova orice persoana are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului. Or, reieşind din datele statistice ale MAI si IGP, anual, începând cu 2018 se constată un neajuns de cadre calificate în cadrul instituţiei în proporţie de 10-15 % din totalul funcţiilor.

Pe parcursul activităţii sale reclamantul Cucoş Valentin a dat dovadă de profesionalism, disponibilitatea, integritatea morală şi sunt persona demnă de respectul populaţiei. Pe parcursul activităţii profesionale nu am fost implicat în scandaluri şi investigaţii jurnalistice, consider că am acumulat destulă şi suficientă experienţă profesională şi abilităţi practice care pot fi transmise ”tinerilor generaţii”, adică poliţiştilor nou-angajaţi.

Reclamantul consideră Ordinul Inspectoratului General al Politiei nr. ***** din 28.01.2022, răspunsul Inspectoratului General de Politie a MAI ***** din 03.03.2022 şi răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022 neîntemeiate, şi anume organul emitent se limitează doar la expunerea prevederilor Legii *****/2016, cu menţiunea precum că solicitarea de a prelungi raporturile de serviciu, ca neîntemeiată, din cauza lipsei consimţământului angajatorului. In acest sens, art. 16 Cod Administrativ, prevede că dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare. în cazul examinat, consider, pe bună dreptate că sunt în prezenţa unei activităţi administrative arbitrare. Reclamantul consideră că actele administrative nominalizate sunt afectate de erori discreţionare şi vicii fundamentale, care nu pot fi corectate decât prin anularea acestuia.

Atrage atenţia asupra lipsei unei motivări atât a Ordinului Inspectoratului General al Politici nr. ***** din 28.01.2022, cât şi a răspunsului Inspectoratului General de Poliţie a MAI ***** din 03.03.2022 şi răspunsului Ministerului Afacerilor Interne ***** din

07.03.2022. în acest sens. art. 18 alin. (1) CA RM menţionează că motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. în motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar.

Specifică că referitor la motivarea Ministerului Afacerilor Interne că la emiterea ordinului Inspectoratului General al Politici nr. ***** din 28.01.2022 a fost reţinut Ordinul IGP nr. 585 ef. din 17.12.2021 cu privire la sancţionarea disciplinară a unor angajaţi prin care reclamantul a fost sancţionat disciplinar cu retrogradarea din funcţie, fapt prin care decizia de a nu prelungi raportul de serviciu a IGP cu reclamantul, se apreciază ca fiind întemeiată, dorim să menţionăm că ordinul IGP nr. 585 ef. din 17.12.2021 la fel este un ordin abuziv si ilegal, care a fost contestat de reclamant în instanţa de contencios administrativ şi la moment se află la examinare în Judecătoria Chisinău, sediul Rîscani. Astfel în situaţia în care instanţa de contencios administrativ încă nu s-a expus asupra legalităţii ordinului IGP nr. 585 ef. din 17.12.2021 privind sancţionarea reclamantului, considerăm că pârâtul Inspectoratul General de Poliţie nu era în drept să refuze prelungirea contractului de muncă cu reclamantul.

Art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Noţiunea „act administrativ" şi in Rezoluţia (77) 31 „Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative", adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Ţinând seama de prevederile menţionate, actul administrativ pate fi definit ca fiind un act unilateral, cu caracter normativ sau individual, adoptat sau emis de către o autoritate publică sau de o persoană privată împuternicită prin lege sau printr-un act administrativ, în mod unilateral, în baza şi în vederea exercitării legii, pentru naşterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ.

Indică că în conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Menționează că raporturile juridice de muncă trebuie să se desfăşoare într-un cadru legal, pentru fi respectate drepturile şi îndatoririle, precum şi interesele legitime ale ambelor părţi. în acest cadru, cercetarea disciplinară prealabilă aplicării sancţiunii contribuie în mare măsură la prevenirea unor măsuri abuzive, nelegale sau nefondate, dispuse de angajator, profitând de situaţia sa dominantă.

Invocă că Curtea European a Drepturilor Omului a menţionat că, atunci când autorităţile publice investite cu atribuţii de cercetare a abaterilor disciplinare şi de sancţionare a acestora nu îndeplinesc exigenţele unei instanţe independente şi imparţiale, legislaţia statului trebuie să permită accesul la o instanţă judecătorească care prezintă toate garanţiile prevăzute de articolul 6 din Convenţie (Frankowicz v. Polonia, 16 decembrie 2008, $ 60, si Chaudet v. Franţa, 29 octombrie 2009, 36).

Curtea European a arătat în cauza De Geouffre de la Pradelle v. Franţa (16 decembrie 1992, paragraful 34) faptul că este necesar ca legislaţia naţională să asigure fiecărei persoane „o posibilitate clară şi concretă de a contesta un act ce constituie o ingerinţă în drepturile sale".

Declară că abaterea disciplinară, ca orice nerespectare a obligaţiilor, este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, săvârşită cu vinovăţie şi deci pasibilă de pedeapsă juridică, adică disciplinară.

Astfel, din această definiţie, se poate deduce că, pentru aplicarea sancţiunii disciplinare este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii indispensabile, şi anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul, si latura subiectivă. La caz, angajatorul nu a probat nici latura obiectivă şi nici latura subiectivă - vinovăţia salariatului în comiterea abaterii disciplinare imputate.

La fel în jurisprudenţa sa CtEDO a reţinut că garanţiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură şi procedurilor disciplinare (cauza Vanjak v. Croaţia, hotărârea din 14.01.2010), luând în considerare atât gravitatea acuzaţiilor împotriva agentului public, cât şi consecinţele grave aplicabile, şi anume pierderea locului de muncă, în ciuda faptului că legislaţia operează cu categoria de răspundere disciplinară, şi nu penală. Reieşind din circumstanţele expuse, procedurilor disciplinare le este aplicabil după cum am menţionat şi anterior, inclusiv principiul in dubio pro reo, potrivit căruia orice dubiu se interpretează in favoarea inculpatului.

Menționează că în susținerea cerinței suspendării actului administrativ contestat partea reclamantă invocă, că consideră acest act administrativ individual (ordinul şefului Inspectoratului General de Poliţie a MAI, comisar principal Iurie Podarilov nr. 42 din 28.01.2022) ilegal, tendenţios şi abuziv, emis cu scopul de a-l intimida, hârțui ca într-un final să fie demis de noua conducere din organele afacerilor interne. Faptele invocate neconstituind abatere disciplinară, iar ancheta de serviciu fiind desfăşurată cu încălcarea gravă a cadrului normativ în vigoare, circumstanţe care atrag nulitatea ordinului menţionat.

Prin urmare solicită Cucoș Valentin reprezentat de avocatul Adrian Istrati împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului conform prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată avocatul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul Inspectoratului General al Poliției a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, din motivele indicate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamanți în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceștia au respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, răspunsul Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, precum și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *admisă parțial,* din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin

norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de

reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din explicațiile părților și înscrisurile anexate la dosar că, în anul 2013, funcţionarul public cu statut special (reclamantul) Cucoş Valentin, fiind angajatul Poliţiei, a acumulat vechimea în muncă necesară ce-i permitea dreptul la pensie.

Astfel, prin Ordinul ministrului afacerilor Interne nr. 204 ef. din 27.03.2013 „Cu privire la concedierea lui Cucoş Valentin" reclamantul şi-a încheiat raportul de serviciu cu Poliţia.

În rezultatul intrării în vigoare a Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, Cucoş Valentin şi-a continuat activitatea în cadrul Inspectoratului General al Poliţiei până la 1 ianuarie 2022, după cum urmează.

Prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. 700 ef. din 17.12.2019 „Cu privire la procedurile de personal în privinţa angajaţilor Inspectoratului General al Poliţiei şi subdiviziunilor subordonate acestuia" reclamantul Cucoş Valentin a fost numit (reangajat) în funcţia de ofiţer superior de investigaţii al Secţiei combatere a infracţiunilor grave şi criminalităţii organizate a Direcţiei de poliţie municipiul Chişinău pe o perioadă determinată, până la 29.12.2020.

Ulterior, prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. 538 ef. din 15.12.2020 „Cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu ale funcţionarilor publici cu statut special din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei" s-a prelungit raportul de serviciu al comisarului-şef Cucoş Valentin, până la 29 martie 2021.

Ulterior, prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. 119 ef. din 17.03.2021 „Cu privire la procedurile de personal în privinţa angajaţilor Inspectoratului General al Poliţiei şi subdiviziunilor subordonate acestuia" raportul de serviciu al comisarului-şef Cucoş Valentin a fost prelungit până la 02.07.2021.

În rezultat, prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei***** din 04.06.2021 „Cu privire la procedurile de personal în privinţa angajaţilor Inspectoratului General al Poliţiei şi subdiviziunilor subordonate acestuia" raportul de serviciu al comisarului-şef Cucoş Valentin a fost prelungit până la 01.02.2022, când, prin Ordinul şefului Inspectoratului General al Poliţiei nr. ***** din 28.01.2022 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-şef Cucoş Valentin", raportul de muncă al reclamantului cu Inspectoratul General al Poliţiei a fost încetat în baza articolului 38 alineatul (1) litera d) din Legea *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

La data de 12.01.2022, reclamantul Cucoş Valentin Efim a înregistrat în cadrul Direcţiei managementul documentelor a IGP cererea înregistrată sub numărul *****, prin care a solicitat prelungirea raportului de serviciu conform art. 38 alin. (4) al Legii *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI.

Prin ordinul şefului Inspectoratului General de Politie a MAI comisar principal Iurie Podarilov nr. ***** din 28.01.2022 în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) (după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepţiile stabilite de prezenta lege), lit. d) (după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu) şi alin. (3) din Legea *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne s-a dispus încetarea raportului de serviciu al comisarului-şef Cucoş Valentin Efim, şef sector al Sectorului de Poliţie nr. 2 (str. Trandafirilor 13) al Inspectoratului de Poliţie Botanica al Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a IGP, cu achitarea compensaţiei băneşti

pentru concediile de odihnă anuale neutilizate şi a indemnizaţiei unice în conformitate cu art. 49 alin. (4) din Legea *****/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul MAI, de la 01 februarie 2022.

Fiind în dezacord cu ordinul şefului Inspectoratului General de Politie a MAI comisar principal Iurie Podarilov nr. ***** din 28.01.2022, reclamantul Cucoş Valentin l-a contestat cu o cerere prealabilă la data de 24.02.2022.

Prin răspunsul Inspectoratului General de Poliţie a MAI ***** din 03.03.2022 reclamantul Cucoş Valentin a fost informat că: „Solicitările din cererea prealabilă nu pot fi satisfăcute, ordinul prenotat rămâne a fi unul legal, complex, argumentat de jure, corespunde rigorilor şi prevederilor în vigoare.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022 cererea prealabilă înaintată de reclamantul Cucoş Valentin a fost respinsă ca neîntemeiată.

Conform prevederilor Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ** din 16.12.2016,***

Articolul 38. Încetarea raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii:

a) prin demisie;

b) la atingerea limitei de vîrstă în serviciu, cu excepţia cazului stabilit la art.19 alin.(2);

c) după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepţiile stabilite de prezenta lege;

d) după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcţionar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea sa din funcţie;

e) din motive de sănătate, în cazul stabilirii incapacităţii sale de a exercita funcţia publică cu statut special în conformitate cu decizia Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne;

f) în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie;

g) în cazul obţinerii calificativului "nesatisfăcător" ca urmare a evaluării performanţelor sale profesionale;

h) în cazul refuzului de a frecventa cursurile de formare profesională la care este trimis ca urmare a evaluării cu calificativul "satisfăcător";

i) în cazul transferului la o altă autoritate publică;

j) pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave;

j^1) pentru încălcarea obligaţiei prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale;

k) pentru nerespectarea restricţiilor şi a interdicţiilor stabilite pentru funcţia publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege;

l) pentru prezentarea de documente false, informaţii denaturate sau pentru tăinuirea unor fapte ce ar împiedica încadrarea sa în funcţia publică;

m) în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special;

n) în cazul în care se stabileşte, printr-un act de constatare rămas definitiv, emiterea/adoptarea unui act administrativ, încheierea directă sau prin intermediul unei persoane terţe a unui act juridic, luarea sau participarea la luarea unei decizii fără soluţionarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislaţiei privind reglementarea conflictelor de interese;

o) în cazul constatării stării de incompatibilitate, fapt stabilit printr-un act de constatare rămas definitiv;

p) în cazul nedepunerii declaraţiei de avere şi interese personale sau al refuzului de a o depune în condiţiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate;

q) în cazul în care instanţa de judecată dispune, printr-o hotărîre irevocabilă, confiscarea averii sale nejustificate;

r) odată cu pierderea cetăţeniei Republicii Moldova;

s) în caz de deces;

t) în caz de nepromovare a examenelor la cursurile de formare iniţială;

u) în cazul obţinerii calificativului "nesatisfăcător" la evaluarea activităţii sale profesionale după expirarea perioadei de probă;

v) odată cu retragerea dreptului de acces la secretul de stat dacă funcţionarul nu poate fi încadrat ori refuză transferul într-o altă funcţie publică cu statut special compatibilă cu domeniul său de activitate şi care nu prevede acces la secretul de stat;

w) în cazul refuzului de a depune jurămîntul.

(2) Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin.(1) lit. f)–l), t) şi u) are loc prin concedierea funcţionarului public cu statut special la iniţiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

(3) Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin.(1) lit.b)–e), m)–s), v) şi w) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

(4) În cazul acumulării premiselor ce determină aplicarea prevederilor alin.(1) lit.c), raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate fi prelungit prin acordul comun al părţilor. Prelungirea nu poate depăşi condiţiile de limită de vârstă stabilite la art.19 alin.(1) şi se poate stabili succesiv, pe perioade determinate, cuprinse între 6 luni şi 3 ani. Prevederile prezentului alineat se aplică corespunzător şi persoanelor care au pensia stabilită în condiţiile Legii asigurării cu pensii a militarilor şi a persoanelor din corpul de comandă şi din trupele organelor afacerilor interne şi din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1544/1993.

(5) În cazul încetării raportului de serviciu în condiţiile alin.(1) lit.f), angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menţinerea plăţilor salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă.

(6) Preavizarea în legătură cu încetarea raportului de serviciu pentru un alt motiv decît cel prevăzut la alin.(1) lit.f) nu este obligatorie.

(7) Transferul funcţionarului public cu statut special între autorităţile administrative ale Ministerului Afacerilor Interne sau la alte autorităţi se face cu acordul scris al angajatului şi angajatorului sau al persoanei împuternicite de către angajator.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra instanța reține că la caz prin ordinul Inspectoratului General al Poliţiei al MAI nr. 703 ef din 18.12.2019 a fost ordonată asigurarea interimatului funcţiei de şef al Inspectoratului de Poliţie Botanica al Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a IGP al MAI de către comisarul-şef Cucoş Valentin Efim, ofiţer superior de investigaţii al secţiei combatere a infracţiunilor grave şi criminalităţii organizate a Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a IGP al MAI, cu atribuirea treptei VI, clasei 99 şi coeficientului 7,76 de salarizare, precum şi cuantumul salariului de bază stabilit în mărime de 12 420 lei.

În rezultat la data de 01.02.2022 se atestă că nu a expirat termenul de cinci ani prevăzut de legiuitor care permite prelungirea raportului de serviciu pe o perioadă determinată cu funcţionarul public cu statut special. Prin urmare, nu există impedimente pentru prelungirea pe o perioada determinată a raporturilor de serviciu.

Astfel instanța reține că Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin este nefondat și emis contrar prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016.

Legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat.

În concordanță cu ***art. 31 din Codul administrativ***, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit ***art. 32 din Codul administrativ***, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu ***art. 38 din Codul administrativ***, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu ***art. 94 din Codul administrativ***, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit ***art. 118 din Codul administrativ***, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În

motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu ***art. 120 din Codul administrativ***, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În conformitate cu ***art. 132 din Codul administrativ***, prin emiterea unui act administrativ individual se înţelege atât emiterea lui de către prim-ministru şi autorităţile publice cu conducere unipersonală, cât şi adoptarea lui de către Guvern şi autorităţile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorităţi publice adoptă decizii prin vot.

Conform ***art. 137 din Codul administrativ***, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

În consonanță cu ***art. 141 din Codul administrativ***, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvârşirea unei fapte ilegale, care constituie o componenţă de contravenţie sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

În cazul nulităţii parţiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

În continuare, se va releva că activitatea administrativă/procedura administrativă impune o serie de rigori care trebuie urmate și respectate necondiționat de autoritățile publice pentru ca produsul materializat în urma acestei activități să nu sufere de vicii și deficiențe juridice, pasibile să determine nulitatea sau anularea lui.

În acest sens, verificând legalitatea Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, sub aspectul corespunderii cu exigențele instituite de Codul administrativ, instanța constată următoarele:

- actul administrativ a fost adoptat în lipsa inițierii unei proceduri administrative și cercetării din oficiu a faptelor;

- actul administrativ a fost emis de către autoritatea publică cu încălcarea dreptului discreționar;

- actul administrativ a fost adoptat cu încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și în lipsa motivării;

- temeiurile invocate în Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin

este nefondat și emis contrar prevederilor art. 38 alin. (4) din Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, or se atestă că la data de 01.02.2022 nu a expirat termenul de cinci ani prevăzut de legiuitor care permite prelungirea raportului de serviciu pe o perioadă determinată cu funcţionarul public cu statut special. Prin urmare, nu există impedimente pentru prelungirea pe o perioada determinată a raporturilor de serviciu.

Dezvoltând unele aspecte din cele specificate mai sus, instanța reține următoarele.

În conformitate cu prevederile ***art. 69 alin. (1) Cod Administrativ***, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

Totodată potrivit ***art. 70 alin. (1) Cod Administrativ***, dacă iniţiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Cu privire la încălcarea dreptului discreționar din partea autorităților publice pîrîte, instanța reține ***prevederile art. 225 alin. (2) Cod Administrativ***: verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Cu referire la lipsa de motivare a actului administrativ contestat instanța reține că, în contradicție cu prevederile art.art. 118 alin. (1)-(3) și 120 alin. (1) lit.f) Cod Administrativ, Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, nu cuprinde descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului actului adoptat, or motivarea completă este obligatorie, fiind parte integrantă a actului administrativ individual, condiționînd legalitatea acestuia.

În rezultat, analizînd deficiențele admise pe parcursul procedurii administrative din partea autorităților publice pîrîte, instanța conchide că unica modalitate de remediere a drepturilor reclamantului în situația dedusă spre examinare, este anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, și subsecvent anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, precum și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022.

Totodată, potrivit art. 330 din Codul Muncii,

(1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de:

a) refuz neîntemeiat de angajare;

b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condiţiile art.90 alin.(2) lit.a);

c) staţionare a unităţii din vina angajatorului, cu excepţia perioadei şomajului tehnic (art.80);

e) reţinere a plăţii salariului;

f) reţinere a tuturor plăţilor sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu;

g) răspîndire, prin orice mijloace (de informare în masă, referinţe scrise etc.), a informaţiilor calomnioase despre salariat;

h) neîndeplinire în termen a hotărîrii organului competent de jurisdicţie a muncii care a soluţionat un litigiu (conflict) avînd ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

(2) În caz de reţinere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizaţiei de concediu (art.117), a plăţilor în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Astfel ținînd cont de faptul că Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin urmează a fi anulat, instanța va dispune obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului Cucoș Valentin, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, conform Legii.

În rezultat, instanța va dispune admiterea parțială a cererii de chemare în judecată depusă de către Cucoș Valentin reprezentat de avocatul Adrian Istrati împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne, privind anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului conform prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, încasarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial, cu anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, precum și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului Cucoș Valentin, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, conform Legii. În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Cucoș Valentin reprezentat de avocatul Adrian Istrati împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne,

privind anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin, anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, anularea răspunsului Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022, obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului conform prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 16.12.2016, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, încasarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se anulează Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. ***** din 28.01.2022 cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Cucoș Valentin.

Se anulează răspunsul Inspectoratului General al Poliției ***** din 03.03.2022, precum și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne ***** din 07.03.2022.

Se obligă Inspectoratul General al Poliției de a emite actul administrativ individual favorabil cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu în privința reclamantului Cucoș Valentin, cu achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă începînd cu 01.02.2022 pînă la repunerea în funcție, conform Legii.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Președintele ședinței,

Judecătorul Cazacu Grigorii